

MIESIĄCA SIERPNI 1 DNIA

WYNIESIENIE DRZEWA CZCIGODNEGO I ŻYCIODAJNEGO KRZYŻA.

Wspomnienie świętych siedmiu męczenników Machabeuszy,
ich matki Solomonii i nauczyciela Eleazara.

NA NIESZPORACH,

zwykła kacyzma.

Do: **Panie, wołam do Ciebie**, dodajemy trzy stichery krzyża i trzy świętych.

Stichery krzyża, ton 4:

Prosomion: **Powołany z wysoka.**

Dzisiaj raduje się mnóstwo wiernych, bowiem niebiański krzyż okazuje się krańcom ziemi i oświeca ziemię Światłością niedostępną, powietrze rozjaśnia i upiększa oblicze ziemi. Kościół Chrystusowy śpiewa w Bożych pieśniach i służy czcząc chroniący ją z wysoka cudowny krzyż Boży, którego mocą umacniani przystąpmy do Władcy, wołając: Daj pokój światu i oświeć dusze nasze.

Niechaj raduje się stworzenie i weseli, dzisiaj bowiem krzyż z niebios rozjaśnia krańce ziemi, oświecając ludzi i rozproszonych okazuje zjednoczonymi. Dzisiaj ludzie weselą się z chórami anielskimi, bowiem wzbraniająca przegroda została zniszczona przez krzyż i wszyscy zostali zgromadzeni w jedno, przeto krzyż jaśniejac bardziej od słońca całe stworzenie oświeca łaską, rozjaśnia i zbawia z wiarą czczących go.

Bardziej od promieni słonecznych pragnie światu jako berło czcigodne Króla Chrystusa i krańce okazać krzyż Boży. To on zajaśniał krańcom, to on wyprowadził z otchłani rodzaj ludzki, otchłań zniewoliwszy, wroga zrzuciwszy, pychę demonów do końca zgubiwszy, a teraz okazuje zmartwychwstanie Zbawcy i zbawia wołających: Daj pokój światu i oświeć dusze nasze.

Także stichery świętym. **Chwała. Świętym.**

I teraz. Jana Mnicha, ton 8: Chryste, Boże nasz, kłaniamy się dzisiaj, grzeszni, najczcigodniejszemu krzyżowi Twemu, który Mojżesz sobą przedstawiał, gdy Amaleka zrzuciwszy zwyciężył i któremu kłaniać się nakazał Dawid Psalmista, gdy wołał: Kłaniajcie się podnóżkowi nóg Jego i śpiewamy niegodnymi ustami Tobie, który zechciałeś na nim zostać przygwożdżonym, i modlimy się: Panie, uczyni nas z łotrem godnymi królestwa Twego.

Na stichownie z Oktoechosy. **Chwała. Świętym.**

I teraz. Ton 8: Spełniły się słowa proroka Twego Mojżesz, mówiącego: Ujrzyście życie wasze wiszące przed oczyma waszymi, dzisiaj Chrystus toczy bój i wyzwala świat z oszustwa, dzisiaj zmartwychwstanie Chrystusa odnawia i radują się krańce świata, w cymbałach pieśń Dawidową Tobie przynosząc i mówiąc: Uczyniłeś zbawienie pośrodku ziemi, Boże, krzyż i zmartwychwstanie, którymi nas zbawiłeś, Dobry i Przyjacielu człowieka, Wszechmocny Panie, chwała Tobie.

Troparion świętych.

Chwała, i teraz. Troparion krzyża, ton 1:

Zbaw, Panie, lud Twój i pobłogosław dziedzictwo Twoje, zwycięstwem prawowiernych nad przeciwnikami obdarzaj i przez Krzyż Twój ochraniaj społeczność Twoją.

Niech będzie wiadomym: Kapłan przed biciem w dzwony wchodzi do zakrystii i kładzie czcigodny krzyż na żertwienniku. Po wygłoszeniu rozesłania niesporów kapłan i diakon zakładają szaty liturgiczne. Diakon okadza czcigodny krzyż i mówi: **Pobłogosław, władcyko.** Kapłan: **Błogosławiony Bóg nasz.** Także: Trisagion. Po: **Ojciec nasz,** troparion krzyża. **Chwała, i teraz.** Kontakion. Kapłan bierze krzyż z tacą na swoją głowę i wnosi do prezbiterium, poprzedzany przez niosących dwie świece. Kapłan kładzie krzyż na ołtarzu, na miejscu Ewangeliarza, a Ewangeliarz na wysokim tronie. Stawia się przed krzyżem dwie świece na całą noc.

NA JUTRZNI,

po: **Bóg i Pan,** troparion krzyża, dwa razy. **Chwała.** Męczennikom. **I teraz.** Krzyża.

Zwykle kacyzmy i kacyzmy poetyckie Oktoechosy. Także czytanie. Kanon Oktoechosy jeden na cztery, krzyża na sześć, ton 6, a także męczennikom na cztery, ton 8. Gdy święto to wypadnie w sobotę i jest obchodzone w świątyni Chrystusa lub Bogurodzicy, to śpiewamy kanon świątyni z hirmosem na cztery, krzyża na sześć i świętych na cztery.

Kanon krzyża,

mający akrostych: **Krzyżowi kłaniam się, wiernych zbawieniu. Ton 6.**

Pieśń 1

Hirmos: **Jak po suchym łądzie wędrował Izrael stopami po otchłani i prześladowcę faraona widząc tonącego, Bogu zwycięską śpiewał pieśń, wołając.**

Kłaniamy się krzyżowi, zbawieniu wiernych, i gorąco całując, i obejmując, wołamy: Błogosławione drzewo Chrystusowe, błagam, duszę moją i rozum oświeć.

Dzisiaj zwycięskim przeciwko żądom i biesom okazał się znak krzyża, przeto wierni wszyscy mając oświecane dusze teraz całujemy krzyż.

Świetliste promienie krzyża Twego oświecają z wiarą dzisiaj kłaniających się Jemu, oświecając dusze nasze i ciała.

Przed nami widzimy krzyż dający życie, posyłający świetlistą zorzę łaski, przystąpmy i przyjmijmy oświecenie, radość, zbawienie i odpuszczenie grzechów, zanosząc chwałę Panu.

Teotokion: **Najświętsza Dziewico, która Chrystusa zrodziłaś ciałem, ca nas dobrowolnie cierpiącego ciałem na krzyżu, Ciebie z czcią wielbiących zawsze wybawiaj modlitwami Twoimi.**

Także kanon męczenników.

Katabasja: **Mojżesz laską rozsiekl Czerwone Morze dla idącego pieszo Izraela, nakreśliwszy krzyż prosto i uderzeniem w przeciwną stronę połączywszy znowu morze dla rydwanów faraona, wyobraziwszy tym niezwyciężony oręż, przeto będziemy śpiewać Chrystusowi, Bogu naszemu, albowiem się wysławiał.**

Pieśń 3

Hirmos: **Nie ma świętego jako Ty, Panie Boże mój, któryś podniósł róg wiernych Twych, Łaskawy, i umocniłeś nas na opoce wyznania Twego.**

Dawno temu jako oręż życia dałeś błogosławione drzewo, aby go chronić, za nieposłuszeństwo pierwszego stworzonego Adama, któremu krzyż otworzył drogę.

Oczyrna, ustami i duszami, obliczami i sercami, pokłómy się najświętszemu krzyżowi dawcy życia Chrystusa, przez który oświecany jest cały świat.

Jako świątynie Boże kłaniamy się drzewu najświętszego krzyża dawcy życia Chrystusa, którym oświeciłeś cały świat.

W pieśniach wysławiamy Ciebie, Chryste, z wiarą modlimy się do mocy Twojej: Wyrwij nas z wraźych sieci i skieruj nas wszystkich ku przystani zbawienia, śpiewających Tobie.

Teotokion: Jako Dziewica zrodziłaś Syna, przed Tobą zrodzonego z Ojca przed wiekami, bez matki z Boga, ukrzyżowanego ciałem, aby zbawić tych, którzy przedtem zgrzeszyli.

Katabasja: Laska służy za obraz tajemnicy, ona bowiem przez zakwitnięcie decyduje o wyborze kapłana i dla Kościoła, poprzednio bezpłodnego, teraz zakwitło drzewo krzyża w jego mocy i sile.

Kontakion, ikos i kacyzma poetycka świętych.

Chwała, i teraz. Kacyzma poetycka krzyża, ton 6:

Krzyż Twój, Panie, uświęca, w nim bowiem bywają uleczenia słabym i grzesznym, przeto przypadamy do Ciebie: Zmiłuj się nad nami.

Pieśń 4

Hirmos: Chrystus moją mocą, Bóg i Pan, śpiewa i głosi Boży Kościół, i z czystym sercem weseli się w Panu.

Niech cała ziemia toczy radość, niech weselą się dębowe drzewa, dzisiaj przebóstwione najczcigodniejszym krzyżem, jaśniejącym krańcom ziemi.

Ty, który okazałeś światu narzędzie śmierci dające życie, zwycięski oręż niezwyknięzony, sławny krzyż, oświeć serca nasze.

Ty jesteś Bożym zwycięstwem, Ty sprawiłeś nasze zbawienie, Ty jesteś wiernych władcą i Bożą ofiarą, o najczcigodniejszy krzyżu, przeto oświeć śpiewających Tobie.

Niebo raduje się z całą ziemią, cierpięcicy, męczennicy, apostołowie, dusze sprawiedliwych z radością teraz radują się i wszystko zbawia leżące pośrodku nas życiodajne drzewo i wiernych oświeca łaską.

Teotokion: Zaiste Ty objawiłaś się, zaiste Ty zrodziłaś Syna Najwyższego, który na krzyżu wyciągnął ręce, Dziewico Matko Mario, a On wezwał świat.

Katabasja: Usłyszałem, Panie, o tajemnicy Twojej Opatrzności, zrozumiałem dzieła Twoje i wysławilem Twoje Bóstwo.

Pieśń 5

Hirmos: Bożą Twoją światłością, Dobry, od poranku czuwających Tobie dusze oświeć miłością, modlę się, aby poznać Ciebie, Słowo Boże, prawdziwego Boga, i wołam z ciemności grzechu.

Podejmijmy z radością błogosławiony krzyż, położony w świątyniach i grodach, i pokłómy się, abyśmy otrzymali odpuszczenie grzechów.

Teraz zabijany jest fałszywy wąż, będący przywódcą ciemności, nie znosi bowiem Światłości, którą jaśnieje życiodajny krzyż, Bożego Króla czcigodne berło.

Jako jaśniejąca gwiazda i jako bisior wspaniała i jaśniejące słońce krzyż Pański oświeca krańce ziemi, a my go całujemy.

Zakrzyknijcie narody, zaśpiewajcie, roztańczcie się kolana, śpiewajcie Bogu, który dał krzyż jako umocnienie, teraz przed nami leżący, wszyscy wierni radujmy się, albowiem przez niego otrzymujemy dobra.

Teotokion: Znając Ciebie jako początek zbawienia, wszyscy wierni błogosławimy Ciebie, Czysta, Ty bowiem Przedwiecznego zrodziłaś w ciele, dobrowolnie przygwożdżonego na krzyżu.

Katabasja: O trzykroć błogosławione drzewo, na którym został rozpięty Chrystus, Król i Pan, przez które upadł oszukany przez drzewo, wprowadzony w błąd co do przygwożdżonego na tobie ciałem Boga, dającego pokój duszom naszym.

Pieśń 6

Hirmos: Morze życia wzburzone widząc przez burzę pokus przybiegam do cichej Twojej przystani i wołam do Ciebie: Wyprowadź ze zniszczenia życie moje, wielce miłosierny.

Jako Boże naczynie, jako jaśniejący Świecznik dzisiaj w świątyniach i grodach widząc krzyż leżący przed nami, zaśpiewajmy oświecającemu nas.

Uśmiercona zostaje śmierć i zniszczone zniszczenie, uciekają pułki biesów widząc leżący przed nimi zwycięski i budzący bojaźń krzyż Chrystusowy, nie śmiejąc go dotykać.

Śpiewamy Tobie, Bogu, Królowi i Panu, że dałeś nam krzyż jako mur obronny, który teraz caujemy z radością i unikamy nieszczęść.

Teotokion: Pramatka przez spożycie w Edenie pokarmu namaściła się jadem węża, zaś Dziewica rodząc przywódcę życia, wytoczyła światu niezniszczalność i zmartwychwstanie.

Katabasja: Jonasz rozpostarłszy ręce na kształt krzyża we wnętrzu morskiego zwierza, jawnie przedstawił zbawcze cierpienie, a po wyjściu stamtąd po trzech dniach przedstawił kosmiczne zmartwychwstanie Chrystusa Boga, przygwożdżonego ciałem i oświecającego świat zmartwychwstaniem trzeciego dnia.

Kontakion, ton 4: Podniesiony dobrowolnie na krzyżu Chryste Boże, daj swoje miłosierdzie swemu nabytemu nowemu dziedzictwu, daj ludowi swemu moc zwycięstwa nad wrogami, gdyż ma on moc Twego oręża pokoju, niezwyciężony znak zwycięstwa.

Ikos: Ten, który został pochwycony do trzeciego nieba w rajy i usłyszał niewypowiedziane słowa Boża, których nie można powtarzać ludzkim językiem, pisze do Galatów: Jako miłośnicy Pism przeczytajcie i poznajcie, bowiem niczym nie będę się chwalił, a tylko jedynym krzyżem Pańskim, na którym cierpiąc zabił żądze. My także trzymajmy się krzyża, sławiąc wszyscy krzyż Pański, jest bowiem dla nas drzewem zbawczym, orężem pokoju i niezwyciężonym zwycięstwem.

Pieśń 7

Hirmos: Anioł uczynił piec rosę rodzącym dla sprawiedliwych młodzieńców, Chaldejczyków zaś spalał z woli Bożej, przekonując prześladowcę do zawołania: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Pokłońmy się zbawczemu drzewu najświętszego krzyża, któremu posługują wszystkie zastępy anielskie, leży przed nami, tocząc nam oświecenie i życie.

Zwycięskim okazał się zbawczy najświętszy krzyż Dawcy życia Chrystusa, z wysoka odpędza całe mnóstwo biesów i niszczy bunty barbarzyńców, okazując nas zwycięzcami.

Przypadając do Ciebie jako do uduchowionego, wołam: Krzyżu mój najświętszy, Ty mi oświeć duszę, rozum, słuch, usta, język, oddech i oczy, na drogach królestwa Chrystusowego.

Śpiewamy, sławimy, kłaniamy się i wielbimy Twoje panowanie, Chryste, albowiem dałeś nam, sługom Twoim, krzyż Boży, słodycz niewyczerpaną i ochronę dusz i ciał naszych.

Teotokion: Trzech młodzieńców nie spalił piec, przedstawiając zrodzenie Twoje, bowiem ogień Bóstwa nie spalił Ciebie, w Tobie zamieszkałszy i wszystkich nauczywszy śpiewać: Błogosławiony Bóg ojców naszych.

Katabasja: Szalone polecenie bezbożnego tyrana, dyszące groźbą i zgrozą bluźnierstwa, przeraziło lud, jednakże trzech młodzieńców nie przeraził ani zwierzęcy gniew, ani niszczący ogień, lecz znajdując się w płomieniu przy powiewie przeciwnego mu wiatru pełnego rosy, śpiewali: Wysławiany ojców i nasz Boże, błogosławiony jesteś.

Pieśń 8

Hirmos: Zadrżało z lęku niebo i zatrzęsły się fundamenty ziemi. Oto bowiem ze zmarłymi został policzony i w cudzym złożony małym grobie, Ten, który mieszka na wysokościach. Jego to błogosławcie dzieci, wysławiajcie kapłani, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki!

Jakub niegdyś przedstawiając krzyż Twój położył na wnukach skrzyżowane ręce i pobłogosławił ich, łaski ucząc narody: Błogosławcie dzieci, wysławiajcie kapłani, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki!

O, niewypowiedziane Twoje zstąpienie, Chryste, i niewysłowione dobra! Wcielileś się i zostałeś ukrzyżowany, śmierć przyjąłeś i uwolniłeś ludzi z klątwy, wytoczyłeś niezniszczalność na trzykroć błogosławionym drzewie, niech będzie krzyż ten wysławiany na wieki.

Najświętszy krzyż, Boże zwycięstwo, przywódcę życia, niszczącego oszustwo, dzisiaj pochwalmy najświętszy krzyż Pański, zgubę biesów, odpędzającego barbarzyńców, dającego zwycięstwo królom i opiekę.

Teotokion: Widząc gwoździami przygwożdżonego Chrystusa, przebitego włócznią w niezniszczalny bok, bitego po głowie trzcina i pijącego żółć, Dziewica wołała: Gdzie się podziało Twoje piękno, Słowo, wysławiony ponad synów człowieczych.

Katabasja: Młodzieńcy, w swej ilości równi Trójcy, błogosławcie Boga, Ojca Stwórcę, zaśpiewajcie Słowu, które zstąpiło i przemieniło ogień w rosę, i wywyższajcie dającego wszystkim życie Ducha Najświętszego, na wieki.

Pieśń 9

Hirmos: Boga ludzie nie mogą widzieć, na Niego nie śmieją patrzeć zastępy aniołów. Przez Ciebie, Najczystsza, objawiło się ludziom Słowo wcielone, które wywyższając z wojskami niebios Ciebie wysławiamy.

Staliśmy się zniszczalni przez nieposłuszeństwo, okazaliśmy się przestępcami przykazania Bożego, przeto śmierć przyszła do ludzi. Z tego powodu dzisiaj zakwitnął nieśmiertelnością zwycięski krzyż Chrystusowy, który caujemy.

Oto drzewo najświętsze okazało się mocną nadzieją dla wiernych, wybawieniem z klątwy, radością ludzi, leży przed nami demaskując przywódcę ciemności. Kłaniajmy się krzyżowi z radością, wierni.

Początkiem błogosławieństwa i umocnieniem chrześcijan, murem obronnym i mocnym wspomżeniem, wybawieniem z klątwy okazało się upragnione drzewo, oręż niezwycięzony, który oświeci i uświęci nas, kłaniających się Jemu.

Teotokion: Świątynio i bramo uświęcona, tronie Boży, obłoku i świeczniku najjaśniejszy, arko łaski, Nieskalana, kłaniających się z czcią czcigodnemu obrazowi Jednorodzonego Twego Syna otocz opieką i zachowaj.

Katabasja: Bogurodzico, jesteś mistycznym rajem, który bez ziemskiego trudu dał nam Chrystusa, a przez Niego na ziemi zasadzone zostało życiodajne drzewo krzyża, przeto teraz przy jego podniesieniu kłaniając się krzyżowi, Ciebie wywyższamy.

Fotagogikon Oktoechosy. Chwała. Męczennikom.

I teraz. Krzyża: Krzyż jest strażnikiem całej ziemi, krzyż jest pięknem Kościoła, krzyż jest władzą cesarzy, krzyż opoką wiernych, krzyż chwałą aniołów i raną demonów.

Na chwalitnie stichery krzyża, ton 1:

Prosomion: Niebieskich zastępów.

Drogę do nieba wszystkim przygotowuje czcigodny krzyż, któremu kłaniamy się z wiarą niezachwianą i z chórami niematerialnych mocy łączymy się w miłości, śpiewając przygwożdżonemu na nim.

Kłaniając się z wiarą krzyżowi czcigodnemu, śpiewamy ukrzyżowanemu na nim Władcy, na jego znak mając oczyszczone usta i zarazem dusze, oświeceni Jego duchowymi promieniami i sławiący Go.

Dawno temu słodząc gorzką wodę Mojżesz wybawił Izraela, kreśląc podobieństwo krzyża, my zaś wszyscy wierni tajemnie i Bożo przedstawiając go w sercach naszych zawsze zbawiani jesteśmy jego panowaniem.

Stichery świętym. Ton 3. Chwała. Świętym.

I teraz. Krzyżowi. Ton 4:

Panie, który pomogłeś łagodnemu Dawidowi pokonać obcego, pomagaj i nam pokonać orężem krzyża naszych wrogów, okaż na nas dawne miłosierdzie Twoje, Łaskawco, aby zrozumieli wrogowie nasi, że Ty jesteś Bogiem i mających w Tobie nadzieję zwyciężają modląc się do przeczystej Matki Twojej, aby darowano nam wielkie miłosierdzie.

Wielka doksologia.

W czasie śpiewu wielkiej doksologii przełożony zakłada wszystkie szaty liturgiczne, bierze kadzielnicę z kadzidłem, przychodzi do świętego ołtarza i w formie krzyża okadza czcigodny krzyż, bierze go na głowę i wychodzi przez północną bramę, poprzedzany przez dwóch akolitów ze świecami, idzie do królewskiej bramy i tam zatrzymuje się, czekając na zakończenie śpiewu wielkiej doksologii i trisagionu. Po ich skończeniu przełożony głośno ogłasza: **Oto mądrość! Stańmy prosto!** My zaś zaczynamy troparion **Zbaw, Panie, lud Twój** (trzy razy). Przełożony niosąc na głowie czcigodny krzyż przychodzi na środek cerkwi, przed królewską bramę i tam, na przygotowanym analogionie kładzie czcigodny krzyż i okadza w formie krzyża. Kłania się także trzy razy do ziemi, śpiewając cichym głosem: **Krzyżowi Twemu kłaniamy się, Władco, i święte zmartwychwstanie Twoje sławimy.** Chór także śpiewa donośnym głosem, trzy razy.

Także całują wszyscy czcigodny krzyż i kłaniają się, śpiewając stichery isomelosy, ton 2:

Przyjdźcie, wierni, pokłońmy się życiodajnemu drzewu, na którym Chrystus, Król chwały, dobrowolnie rozpostarł ręce i podniósł nas do poprzedniej szczęśliwości, których wróg pochwyił przez zadowolenie i uczynił wygnanymi przez Boga. Przyjdźcie, wierni, pokłońmy się drzewu przez które staliśmy się godnymi skruszyć głowy niewidzialnych wrogów. Przyjdźcie, wszystkie plemiona ludów, uczcijmy w pieśniach krzyż Pański. Raduj się, krzyżu, całkowite wybawienie upadłego Adama. Tobą chlubią się nasi najwierniejsi cesarze, albowiem mocą Twoją potężną upokarzają ludy Izmaela. Całując ciebie z bojaźnią teraz my, chrześcijanie, sławimy przygwożdżonego na tobie Boga, mówiąc: Panie, do niego przygwożdżony, zmiłuj się nad nami jako Dobry i Przyjaciel człowieka.

Ton 5: Widząc Ciebie na krzyżu wiszącego i nagiego, Stwórcę i Twórcę wszystkich, całe stworzenie zmieniło się z lęku i płakało: słońce omroczyło swoją światłość i ziemia zachwiała się, kamienie rozpadły się i rozdarła się zasłona świątyni, martwi powstali z grobów i moce anielskie przeraziły się, mówiąc: O, cudzie! Sędzia został osądzony i cierpi, pragnąc zbawić i odnowić świat.

Ton 8: Dzisiaj Władca stworzeń i Pan chwały przygwożdżony został do krzyża i przebity włócznią, żółci i octu zakosztowała słodycz Kościoła, wieniec z cierni zakłada okrywający niebo obłokami, w szatę kpiny odziany zostaje i przyjmuje policzkowanie stworzoną z gliny ręką Ten, który rękoma swoimi stworzył człowieka. Bity jest po plecach odziewający niebo obłokami, oplucie i rany, drwiny i policzkowanie przyjmuje i wszystko znosi dla mnie Wybawiciel mój i Bóg, aby wybawić, jako Miłosierny, świat z oszustwa.

Chwała, i teraz. Dzisiaj niedostępny ze swej natury staje się dla mnie dostępny dla dotyku i cierpi męki wyzwalający mnie z cierpień. Dający światłość ślepym zostaje opluty przez bezbożne usta i wystawia plecy na rany za niewolników. Widząc Go na krzyżu czysta Dziewica i Matka lamentowała: Biada mi, Dziecię moje, cóż Ty czynisz? Ty, piękniejszy od wszystkich ludzi, okazujesz się bez oddechu, bez kształtu, nie mającym ani piękna, ani wyglądu. Biada mi, Światłości moja, nie mogę patrzeć na Ciebie śpiącego, ranę swoje wnętrze i ostry miecz przechodzi przez moje serce. Śpiewam Twoim cierpieniom, kłaniam się miłosierdziu Twemu, wielce cierpliwy Panie, chwała Tobie.

Następnie ektenie i zakończenie Liturgii. Na pierwszej godzinie troparion krzyża. **Chwała.** Świętym. **I teraz.** Teotokion godzin. Po: Ojcie nasz, kontakion krzyża i rozesłanie.

W tym dniu 1 sierpnia w monasterach i cerkwiach parafialnych odprawiają obrzęd poświęcenia wody, a mianowicie: pośrodku świątyni stawia się czworokątny stolik, przykryty obrusem i wodę w naczyniu. Kapłan zakłada epitachelion i felonion, trzyma w ręku krzyż z bławatkami, i poprzedzany przez diakona z kadzielnicą i dwóch akolitów, przychodzi przed przygotowany stolik i kładzie na nim krzyż. Bierze także kadzielnicę i okadza wodę ze wszystkich stron, po czym mówi: **Błogosławiony Bóg nasz, w każdym czasie, teraz i zawsze, i na wieki wieków.**

Chór: Amen.

Przyjdźcie, pokłońmy się Królowi naszemu Bogu. Przyjdźcie, pokłońmy się i przypadnijmy do Chrystusa, Króla naszego i Boga. Przyjdźcie, pokłońmy się i przypadnijmy do samego Chrystusa, Króla i Boga naszego.

Psalm 142:

Panie, usłysz moją modlitwę, przyjmij moje błaganie, w wierności swojej wysłuchaj mnie, w swojej sprawiedliwości. Nie pozywaj na sąd swego sługi, bo nikt żyjący nie jest sprawiedliwy przed Tobą. Albowiem nieprzyjaciel mnie prześladowa, moje życie na ziemię powalił, pogrążył mnie w ciemnościach jak dawno umarłych. A we mnie duch mój omdlewa, serce we mnie zamiera. Pamiętam dni starodawne, rozmyślam o wszystkich Twych dziełach, rozważam dzieło rąk Twoich. Wyciągam ręce do Ciebie, moja dusza pragnie Ciebie jak zeschnięta ziemia. Prędko wysłuchaj mnie, Panie, albowiem duch mój omdlewa. Nie ukrywaj przede mną swego oblicza, bym się nie stał podobny do tych, co schodzą do grobu. Spraw, bym rychło doznał Twojej łaski, bo w Tobie pokładam nadzieję. Oznajmij, jaką drogą mam kroczyć, bo wznoszę do Ciebie moją duszę. Wybaw mnie, Panie, od moich wrogów, do Ciebie się uciekam. Naucz mnie czynić Twą wolę, bo Ty jesteś moim Bogiem. Twój dobry duch niech mnie prowadzi po równej ziemi. Przez wzgląd na Twoje imię, Panie, zachowaj mnie przy życiu, w swej sprawiedliwości wyprowadź mnie z utrapień. A w swojej łaskawości zniszcz mych wrogów i wytrać wszystkich, którzy mnie dręczą, albowiem jestem Twoim sługą.

Chwała Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, i teraz, i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Alleluja. Alleluja. Alleluja. Chwała Tobie, Boże (trzy razy). Także, ton 4:

Bóg i Pan, i objawił się nam. Błogosławiony, który idzie w imię Pańskie.

Stichos 1: Wyznawajcie Pana, albowiem jest dobry, bo na wieki Jego miłosierdzie.

Stichos 2: Oblegający otoczyli mnie i w imię Pańskie sprzeciwiłem się im.

Stichos 3: Nie umrę, lecz będę żył i opowiadał dzieła Pańskie.

Stichos 4: Kamień, który odrzucili budowniczowie, ten stał się kamieniem węgielnym, jest on od Pana i jest przedziwny w oczach naszych.

Tropariony, ton 4:

Do Bogurodzicy gorliwie teraz przybiegamy, grzeszni i pokorni, i przypadamy w pokusie, wołając z głębi duszy: Władczyni, pomóż nam Twym miłosierdziem, gorliwie, giniemy od mnóstwa grzechów, nie odwracaj się od sług Twoich, Ciebie bowiem mamy jako jedyną nadzieję.

Chwała, i teraz. Nigdy nie zamilkniemy, Bogurodzico, niegodni opiewać chwałę Twoją, gdybyś bowiem nie błagała za nami, któż by nas wybawił z tylu nieszczęść, któż by nas zachował aż dotąd w wolności. Nie odstępimy, Władczyni, od Ciebie, sługi Twe wybawiasz bowiem zawsze z wszelkich trosk.

Także Psalm 50.

Tropariony, ton 6:

Ty, która przyjęłaś pozdrowienie anielskie i urodziłaś swego Stwórcę, Dziewico, zbawiaj wielbiących Ciebie (ten troparion mów dwa razy).

Wywyższamy Twego Syna, Bogurodzico, i wołamy: Przeczysta Władczyni, wybaw sługi Twoje z wszelkich nieszczęść.

Ty jesteś chwałą królów, proroków, apostołów i męczenników, i obrończynią świata, o Najczystsza.

Wszelki język chwali, błogosławi i sławi przeczyste Twoje narodziny, Morio, Boża Oblubienico.

Chryste mój, daj i mnie, niegodnemu, odpuszczenie win, proszę, dla modlitw Tej, która Ciebie urodziła, jako wielce łaskawy.

Moją nadzieję składam na Ciebie, Bogurodzico, wybaw mnie Twymi modłami i daj mi odpuszczenie grzechów.

Ożyw mnie, która urodziłaś dawcę życia i Zbawiciela, zbaw Twymi modłami, nadziejo błogosławiona naszych dusz.

Stwórcę wszystkich poczęłaś w swym łonie, najczystsza Dziewico, modlitwami Twymi zbaw dusze nasze.

Spraw Twymi modlitwami, aby Sędzia mój i Syn Twój był dla mnie łaskawym, gdyż zgrzeszyłem bardziej od każdego człowieka.

Słusznie wołamy do Ciebie: Raduj się, Bogurodzico zawsze Dziewico, prosimy, abyśmy zostali zbawieni przez Twe modlitwy.

Wybaw mnie od wiecznego ognia i należnych mąk, Bogurodzico, albowiem wywyższam Ciebie.

Nie odrzuć modlitw sług Twych, prosimy Ciebie, Bogurodzico wywyższana, abyśmy zostali wybawieni z wszelkich kłopotów.

Uwolnij nas od strapień i wszelkich chorób, gdyż przybiegamy pod Twoją opiekę.

Przez Ciebie nastąpił cud wspaniały, Bogurodzico, gdyż dla nas urodziłaś Stwórcę wszystkich i Boga naszego.

Ty, Bogurodzico, okazałaś się najlepszą Lekarką słabości i pociechą dla dusz strapionych.

Najświętsza Bogurodzico, która urodziłaś Zbawiciela, wybaw z nieszczęść i wszelkich troski sługi Twoje.

Wybaw z wszelkich nadciągających kłopotów sługi Twoje, najświętsza Bogurodzico, i z wszelkich szkód duchowych i cielesnych.

Zbaw wszystkich modlitwami Twymi, Dziewico Bogurodzico, przybiegających do Ciebie i wybaw z wszelkich trosk, i nieszczęść.

Któż z uciekających się do Twojej świątyni, Bogurodzico, nie otrzymał szybko uleczenia duchowego razem z cielesnym, Przeczysta.

Wielbiony przez święte i wzniosłe moce, Szczodry, oczyść mnie dla wstawiennictwa Matki.

Oszczędź, Zbawco, dusze zmarłych braci naszych w nadziei życia i daruj im grzechy.

Raduj się, Dziewico, oczyszczenie świata, raduj się, złoty świeczniku i naczynie manny, i światłość, Boża Oblubienico.

Wywyższamy Ciebie, Boga w Trójcy Jedyne, śpiewając trójświęty hymn i błagając o otrzymanie zbawienia.

Chwała. **O** Dziewico, która urodziłaś Zbawcę i Władcę świata, i Pana, błagaj Go, aby zbawił dusze nasze.

I teraz. Raduj się, góro, raduj się, krzewie, raduj się, bramo, raduj się, drabino, raduj się, Boska ucztu, raduj się, pomocnico wszystkich, Władczyni.

Dla modlitw Przczystej Twojej Matki i wszystkich świętych Twoich, daj ludowi Twemu miłosierdzie Twoje.

Dla modlitw sławnych archaniołów i aniołów, i zastępów anielskich, dobrze zachowaj, Zbawco. Sługi Twoje.

Dla modlitw czcigodnego i sławnego Proroka, Poprzednika i Chrzciciela Twego Jana, Chryste Zbawco mój, zbaw sługi Twoje.

Dla modlitw chwalebnych apostołów i męczenników, i wszystkich świętych Twoich, daj ludowi twemu miłosierdzie Twoje.

Dla modlitw sławnych darmo leczących lekarzy, Bogurodzico, zachowaj sługi Twoje jako opiekunka i umocnienie świata.

Chwała. Wywyższamy Ojca i Syna, i Świętego Ducha, mówiąc: Trójco Święta, zbaw dusze nasze.

I teraz. Ty, która w niewypowiedziany sposób poczęłaś w czasach ostatecznych i urodziłaś Twego Stwórcę, Dziewico, zbawiaj wywyższających Ciebie.

Także:

Bramy miłosierdzia otwórz nam, błogosławiona Bogurodzico, abyśmy ufając Tobie nie zginęli, ale przez Ciebie zostali wybawieni z niedoli, Ty jesteś bowiem zbawieniem rodu chrześcijańskiego.

Diakon: Do Pana módlmy się.

Kapłan: Albowiem Święty jesteś, Boże nasz, i Tobie chwałę oddajemy, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Tropariony, ton 6:

Teraz nastał czas wszystkich uświęcających i oczekuje nas sprawiedliwy Sędzia, przeto zwróć się, duszo, ku pokucie i jak nierządnicą wołaj ze łzami: Panie, zmiłuj się nade mną.

Chryste, któryś dzisiaj wodami zrosił źródło w najczcigodniejszej świątyni Dziewicy, pokropieniem Twego błogosławieństwa odpędzaj słabość będących w niemocach, Lekarzu dusz i ciał naszych.

Dziewica nieznająca męża porodziła i Dziewicą pozostała, Matka Dziewicza, Bogurodzica Maria, módl się przeto do Chrystusa Boga naszego, aby zbawił dusze nasze.

Najświętsza Bogurodzico Dziewico, napraw dzieła rąk naszych i wyproś darowanie naszych grzechów, zawsze śpiewających anielską pieśń.

Święty Boże, Święty Mocny, Święty Nieśmiertelny, zmiłuj się nad nami (trzy razy).

Diakon: Bądźmy uważni!

Kapłan: Pokój wszystkim.

Chór: I z duchem twoim.

Lektor: Prokimenon, ton 3: **Pan** oświeceniem moim i Zbawcą moim,* kogóż mam się lękać? **Stichos:** **Pan** obrońcą życia mego, kogóż się przestraszę?

Czytanie Listu świętego Apostoła Pawła do Hebrajczyków, perykopa 306 (2, 11-18).

Bracia, Ten, który uświęca, jak i ci, którzy mają być uświęceni, z jednego są wszyscy. Z tej to przyczyny nie wstydz się nazwać ich braćmi swymi, mówiąc: Oznajmię imię Twoje braciom moim, w pośrodku zgromadzenia będę Cię wychwalał. I znowu: Ufność w Nim pokładać będę. I znowu: Oto ja i dzieci moje, które dał mi Bóg. Ponieważ zaś dzieci uczestniczą we krwi i ciele, dlatego i On także bez żadnej różnicy stał się ich uczestnikiem, aby przez śmierć pokonać tego, który dzierżył władzę nad śmiercią, to jest diabła, i aby uwolnić tych wszystkich, którzy całe życie przez bojaźń śmierci podlegali byli niewoli. Zaiste bowiem nie aniołów przygarnia, ale przygarnia potomstwo Abrahama. Dlatego musiał się upodobnić pod każdym względem do braci, aby stał się miłosiernym i wiernym arcykapłanem wobec Boga dla przebłagania za grzechy ludu. W czym bowiem sam cierpiał będąc doświadczany, w tym może przyjść z pomocą tym, którzy są poddani próbom.

Kapłan: Pokój tobie.

Alleluja. Alleluja. Alleluja. Ton 6:

Stichos 1: Serce moje wyrzekło dobre słowo.

Stichos 2: Opowiem dzieła moje na zgromadzeniu.

Czytanie świętej Ewangelii według Jana, perykopa 14 (5, 1-4).

W owym czasie Jezus wszedł do Jerozolimy. A w Jerozolimie jest sadzawka Owcza, nazwana po hebrajsku Betesda, mająca pięć krużganków. W nich leżało mnóstwo chorych: niewidomych, chorych, sparaliżowanych, czekających na poruszenie wody. Anioł Pański zstępował bowiem od czasu do czasu i poruszał wodę. A kto pierwszy wszedł po poruszeniu wody, doznawał uzdrowienia niezależnie od tego, na jaką cierpiał chorobę.

Diakon mówi wielką ektenię: W pokoju do Pana módlmy się, dodając po wezwaniu: Za żeglujących, podróżujących, chorych, cierpiących, uwięzionych oraz o ich wybawienie, do Pana módlmy się, następujące prośby:

Aby wody te zostały uświęcone mocą, działaniem i zstąpieniem Świętego Ducha, do Pana módlmy się.

Aby na te wody zstąpiło oczyszczające działanie nadprzyrodzonej Trójcy, do Pana módlmy się.

Aby ta woda była uzdrowieniem dusz i ciał oraz odpędzeniem wszelkiej wrogiej mocy, do Pana módlmy się.

Aby Pan Bóg zesłał błogosławieństwo Jordanu i uświęcił te wody, do Pana módlmy się.

Za wszystkich oczekujących od Boga pomocy i opieki, do Pana módlmy się.

Abyśmy zostali oświeceni oświeceniem poznania Jednoistotnej Trójcy, do Pana módlmy się.

Aby Pan Bóg okazał nas synami światłości i dziedzicami swego królestwa, poprzez spożycie i pokropienie tą wodą, do Pana módlmy się.

O wybawienie nas z wszelkiego utrapienia, gniewu i niebezpieczeństwa, do Pana módlmy się.

Wspomóż, zbaw, zmiłuj się i ochroń nas, Boże, łaską Twoją.

Najświętszą, przeczystą, błogosławioną, pełną chwały Władczynię naszą Bogurodnicę i zawsze Dziewicę Marię ze wszystkimi świętymi wspomniawszy, sami siebie, wszyscy siebie nawzajem i całe życie nasze Chrystusowi Bogu oddajmy.

Chór: Tobie, Panie.

Kapłan: Albowiem przynależy Tobie wszelka chwała, cześć i pokłon, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Kapłan: Panie Boże nasz, wielki w radach i przedziwny w czynach, Stwórco wszelkich stworzeń, chroń Twoje przymierze i miłosierdzie Twoje dla miłujących Ciebie i zachowujących Twoje nakazy, i wszystkich w potrzebach przyjmij łzy rozrzewnienia. To Ty przyszedłeś pod postacią sługi, a nie w przywidzeniu, aby nas przerażać, ale prawdziwe zdrowie dając ciału i mówiąc: Oto bądź zdrów, lecz więcej nie grzesz, i przez błoto zdrowymi uczyniłeś oczy, i nakazałeś się umyć, słowem światłości zamieszkać nakazałeś, przeciwnych żądz fale wyciszając i tego życia sławne morze wysuszając, i ciężkiego brzemienia rozkoszy fale uciszając. Sam, Przyjacielu człowieka, Królu, pozwalający nam przyodziać się w świetlistą szatę, natomiast z wody i Ducha wraz ze spożycie tej wody i pokropieniem nią ześlij nam Twoje błogosławieństwo, obmywając nieczystość żądz. Prosimy Ciebie, Dobry, nawiedz naszą niemoc oraz z miłosierdzia Twego ulecz nasze słabości duchowe i cielesne, dla modlitw przeczystej, błogosławionej Władczyni naszej Bogurodzicy i zawsze Dziewicy Marii, mocą czcigodnego i życiodajnego krzyża, przez wstawiennictwo czcigodnych niebieskich mocy bezcielesnych, czcigodnego, sławnego Proroka, Poprzednika i Chrzciciela Jana, świętych sławnych i chwalebnych apostołów, sprawiedliwych i Boga w sercu noszących ojców naszych, świętych ojców naszych wielkich hierarchów i powszechnych nauczycieli Bazylego Wielkiego, Grzegorza Teologa i Jana Chryzostoma, świętych ojców naszych patriarchów aleksandryjskich Atanazego i Cyryla, świętego ojca naszego Spirydiona Cudotwórcy z Trymitudu, świętego ojca naszego Mikołaja Cudotwórcy, biskupa Miry Licejskiej, świętego i sławnego wielkiego męczennika Jerzego Zwycięzcy, świętego i sławnego wielkiego męczennika Dymitra toczącego miron, świętych i zwycięskich męczenników, świętych i sprawiedliwych przodków Pana, Joachima i Anny, świętych i sławnych darmo leczących cudotwórców Kosmę i Damiana, Cyrusa i Jana, Pantelejmona i Hermolausza, Sampsona i Diomedesa, Mokia i Nikity, Talalela i Tryfona, i świętego *N.*, którego pamięć dzisiaj obchodzimy, i wszystkich świętych Twoich, zachowaj sługi swoje, dając im zdrowie duchowe i cielesne, i bądź we wszystkim miłosiernym dla sławiących Ciebie chrześcijan. Pamiętaj, Panie, o episkopacie prawosławnym, i o metropolicie naszym *N.*, o biskupie naszym *N.*, głoszących słowo Twojej prawdy, i o całym stanie duchownym i zakonnym, i o ich zbawieniu. Pamiętaj, Panie, o nienawidzących i miłujących nas, o posługujących braciach naszych, obecnych tutaj, i o tych, którzy są nieobecni z uzasadnionych powodów, i

polecili nam niegodnym modlić się za nich. Pamiętaj, Panie, o pozostających w niewoli i kłopotach braciach naszych, i zmiłuj się nad nimi z wielkiego Twego miłosierdzia, wybawiając ich z wszelkich zmartwień. Albowiem Ty jesteś źródłem uzdrowienia, Chryste Boże nasz, i Tobie chwałę oddajemy z Ojcem Twoim niemającym początku, i z Najświętszym, i Dobrym, i Życiodajnym Twoim Duchem, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Kapłan: Pokój wszystkim.

Chór: I duchowi twemu.

Diakon: Głowy wasze skłońcie przed Panem.

Chór: Przed Tobą, Panie.

Kapłan: Nakłoń Tve ucho i usłysz nas, który zezwoliłeś ochrzcić się w Jordanie i uświęcić wody, pobłogosław nas wszystkich, którzy skłoniliśmy przed Tobą głowy, przedstawiając przez to stan poddaństwa, i pozwól nam napełnić się uświęceniem Twoim przez przyjęcie tej wody i niech będzie ona dla nas, Panie, na zdrowie duszy i ciała. Albowiem Ty jesteś uświęceniem naszym Tobie i chwałę, i dziękczynienie, i pokłon oddajemy z Ojcem Twoim niemającym początku, i z Najświętszym, i Dobrym, i Życiodajnym Twoim Duchem, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Kapłan bierze czcigodny krzyż i trzykrotnie błogosławi wody, pogrążając krzyż w wodzie i śpiewając trzy razy troparion, ton 1:

Zbaw, Boże, lud Twój i pobłogosław dziedzictwo Twoje, zwycięstwo prawowiernym w przeciwnościach daruj i Twoją krzyżem Twym ochraniaj wspólnotę.

Następnie śpiewa się troparion, ton 2:

Twych darów godnymi uczyn nas, Bogurodzico Dziewico, darując nam grzechy nasze i dając uleczenie, wiernie przyjmującym Twoje błogosławieństwo, Przeczysta.

Kapłan i wszyscy obecni całują czcigodny krzyż, a kapłan kropi wszystkich wodą święconą, ołtarz i całą świątynię, a lud śpiewa tropariony, ton 4:

Źródło uleceń, święci darmo leczący, uleczenie ofiarujcie wszystkim potrzebującym, gdyż staliście się godni wielkich darów od zawsze bijącego źródła Zbawcy naszego. Mówi bowiem do was Pan, że gorliwością równi jesteście apostołom, przeto dał wam władzę nad duchami nieczystymi, abyście je przepędzali i uleczali wszelkie słabości, i wszelką ranę. Przeto w nakazach Jego żyjąc darmo wzięliście i darmo rozdajecie, uleczając cierpienia dusz i ciał naszych.

Wejrzyj na modły sług Twych, Najczystsza, niszczące złe przeciwko nam powstania, z wszelkich kłopotów nas wyrrywająca, Ciebie bowiem mamy Jedyną za mocny i znany fundament, i Twoją opiekę zdobywamy, abyśmy nie zostali zawstyżeni, Władczyni, Ciebie przyzywając. Pospiesz na modły tych, którzy wiernie wołają do Ciebie: Wesel się, Władczyni, wszystkich Orędowniczko, radości, opieko i zbawienie dusz naszych.

Władczyni, przyjmij modlitwy sług Twoich i wyrwij nas z wszelkich kłopotów i nieszczęść.

Diakon: Zmiłuj się nad nami, Boże, według wielkiego miłosierdzia Twego, prosimy Cię, wysłuchaj i zmiłuj się.

Chór: Panie, zmiłuj się (trzy razy).

Jeszcze módlmy się, aby ten monaster (lub: ta świątynia) i każde miasto, i kraina zostały zachowane od głodu, zarazy, trzęsienia ziemi, powodzi, ognia, miecza, napaści wrogów i walk bratobójczych, i aby miłosierny i miłościwy Bóg nasz, Przyjaciel człowieka, odwrócił wszelki nadciągający na nas gniew i wybawił nas z należnej i sprawiedliwej kary, i zmiłował się nad nami.

Chór: Panie, zmiłuj się (trzy razy).

Kapłan: Usłysz nas, Boże, Zbawicielu nasz, Nadziejo wszystkich krańców ziemi i pozostających daleko na morzu, i miłosierny, miłosierny bądź, Władco, dla naszych grzechów i zmiłuj się nad nami. Albowiem jesteś Bogiem miłosiernym, Przyjacielem człowieka, i Tobie chwałę oddajemy, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Kapłan: Pokój wszystkim.

Chór: I duchowi twemu.

Diakon: Głowy nasze skłońmy przed Panem.

Chór: Przed Tobą, Panie.

Kapłan: Władco wielce miłosierny, Panie Jezu Chryste, Boże nasz, dla modlitw Przeczystej Pani naszej Bogurodzicy i zawsze Dziewicy Marii, mocą świętego i życiodajnego krzyża, przez wstawiennictwo czcigodnych niebieskich mocy bezcielesnych, czcigodnego sławnego Proroka, Poprzednika i Chrzciciela Jana, świętych sławnych i chwalebnych apostołów, świętych sławnych i zwycięskich męczenników, czcigodnych i Boga w sercu noszących ojców naszych, świętych ojców naszych, powszechnych wielkich Nauczycieli i Hierarchów Bazylego Wielkiego, Grzegorza Teologa i Jana Chryzostoma, patriarchów Aleksandrii Atanazego i Cyryla, świętego ojca naszego cudotwórcy Mikołaja arcybiskupa Miry Licyjskiej, świętych równych Apostołom Nauczycieli Słowian Cyryla i Metodego, świętych i sprawiedliwych Przodków Zbawiciela Joachima i Anny, świętego *N.* patrona tej świątyni i świętego *N.*, którego pamięć dzisiaj obchodzimy i wszystkich świętych, uczynij przyjemną Tobie modlitwę naszą, daj nam odpuszczenie grzechów, otocz nas cieniem Twych skrzydeł, odpędź od nas wszelkiego wroga i heretyka, obdarz nasze życie pokojem, Panie, zmiłuj się nad nami i nad Twoim światem, i zbaw dusze nasze, jako Dobry i Przyjaciel człowieka.

Chór: Amen. I rozesłanie.

Na **Liturgii** Błogosławieństwa i z kanonu krzyża pieśń trzecia oraz świętych pieśń szósta. Po wejściu troparion krzyżowi i męczennikom. **Chwała.** Kontakion męczennikom. **I teraz.** Krzyżowi. Trisagion.

Prokimenon krzyżowi, ton 6: Zbaw, Panie, lud Twój,* i pobłogosław dziedzictwo Twoje. **Stichos:** Do Ciebie, Panie, wołam, Boże mój, nie odpowiadaj mi milczeniem.

Prokimenon męczennikom, ton 4: Ku świętym, którzy są na ziemi Jego,* Pan całą wolę swą cudownie nakłoni.

Czytanie I Listu świętego Apostoła Pawła do Koryntian, perykopa 125 (1, 18-24).

Bracia, nauka bowiem krzyża głupstwem jest dla tych, co idą na zatracenie, mocą Bożą zaś dla nas, którzy dostępujemy zbawienia. Napisane jest bowiem: Wytracę mądrość mędrców, a przebiegłość przebiegłych zniweczę. Gdzie jest mędrzec? Gdzie uczony? Gdzie badacz tego, co doczesne? Czyż nie uczynił Bóg głupstwem mądrości świata? Skoro bowiem świat przez mądrość nie poznał Boga w mądrości Bożej, spodobało się Bogu przez głupstwo głoszenia słowa zbawić wierzących. Tak więc, gdy Żydzi żądają znaków, a Grecy szukają mądrości, my głosimy Chrystusa ukrzyżowanego, który jest zgorszeniem dla Żydów, a głupstwem dla pogan, dla tych zaś, którzy są powołani, tak spośród Żydów, jak i spośród Greków, Chrystusem, mocą Bożą i mądrością Bożą.

Czytanie Listu świętego Apostoła Pawła do Hebrajczyków, perykopa 320 (11, 35-40).

Bracia, dzięki dokonany wskrzeszeniu niewiasty otrzymały swoich zmarłych. Jedni ponieśli katusze, nie przyjąwszy uwolnienia, aby otrzymać lepsze zmartwychwstanie. Inni zaś doznali zelżywości i biczowania, a nadto kajdan i więzienia. Kamienowano ich, przeryzano piłą, kuszone, przebijano mieczem; tułali się w skórach owczych, kozich, w nędzy, w utrapieniu, w ucisku – świat nie był ich wart – i błakali się po pustyniach i górach, po jaskiniach i rozpadlinach ziemi. A ci wszyscy, choć ze względu na swą wiarę stali się godni pochwały, nie otrzymali przyrzeczonej obietnicy, gdyż Bóg, który nam lepszy los zgotował, nie chciał, aby oni doszli do doskonałości bez nas.

Alleluja, ton 4: Wspomnij zgromadzenie Twoje, które nabyłeś od początku. Stichos: Bóg nasz, Król nasz przed wiekami uczynił zbawienie pośrodku ziemi.

I świętym: Wezwali sprawiedliwi i Pan ich usłyszał, wybawi ich z wszystkich ich nieszczęść.

Czytanie świętej Ewangelii według Jana, perykopa 60 (19, 5-11; 13-20; 25-28; 30-35).

W owym czasie Jezus wyszedł na zewnątrz, w koronie cierniowej i płaszczu purpurowym. Piłat mówi do nich: «Oto Człowiek». A gdy Go ujrzeli arcykapłani i słudzy, zawołali mówiąc: «Ukrzyżuj, ukrzyżuj Go!» Mówi do nich Piłat: «Weźcie Go i sami ukrzyżujcie! Ja bowiem nie znajduję w Nim winy». Odpowiedzieli mu Żydzi: «My mamy Prawo, a według Prawa naszego powinien umrzeć, bo czynił siebie Synem Bożym». Gdy Piłat usłyszał te słowa, uląkł się jeszcze bardziej. Wszedł znowu do pretorium i mówi do Jezusa: «Skąd Ty jesteś?» Jezus jednak nie dał mu odpowiedzi. Mówi więc Piłat do Niego: «Nie odpowiadasz mi? Czy nie wiesz, że mam władzę ukrzyżować Ciebie i mam władzą uwolnić Ciebie?» Jezus odpowiedział: «Nie miałbyś żadnej władzy nade Mną, gdyby ci jej nie dano z wysoka. Dlatego większy grzech ma ten, który Mnie wydał tobie». Gdy więc Piłat usłyszał te słowa, wyprowadził Jezusa na zewnątrz i zasiadł na trybunale, na miejscu zwanym Lithostroton, po hebrajsku Gabbata. Był to dzień Przygotowania Paschy, około godziny szóstej. I mówi do Żydów: «Oto król wasz!» Oni zaś zawołali: «Precz! Precz! Ukrzyżuj Go!» Piłat mówi do nich: «Czyż króla waszego mam ukrzyżować?» Odpowiedzieli

arcykapłani: «Nie mamy króla, tylko Cezara». Wtedy więc wydał Go im, aby został ukrzyżowany. Zabrali zatem Jezusa i prowadzili. A On dźwigając krzyż swój wyszedł na miejsce zwane Miejscem Czaszki, które po hebrajsku nazywa się Golgota. Tam Go ukrzyżowano, a z Nim dwóch innych, z jednej i drugiej strony, pośrodku zaś Jezusa. Wypisał też Piłat tytuł winy i umieścił go na krzyżu. A było napisane: «Jezus Nazarejczyk, Król Żydowski». Ten napis czytało wielu Żydów, ponieważ miejsce, gdzie ukrzyżowano Jezusa, było blisko miasta. A było napisane po hebrajsku, grecku i łacinie. A przy krzyżu Jezusowym stały Matka Jego i siostra Matki Jego, Maria, żona Kleofasa, i Maria Magdalena. Gdy więc Jezus ujrzał Matkę i stojącego ucznia, którego miłował, mówi do Matki swojej: «Niewiasto, oto syn Twój». Następnie mówi do ucznia: «Oto Matka twoja». I od tej godziny uczeń wziął Ją do siebie. Potem Jezus wiedząc, że wszystko już się dokonało, aby się wypełniło Pismo, mówi: «Pragnę». I skłoniwszy głowę oddał ducha. Ponieważ był to dzień Przygotowania, aby zatem ciała nie pozostawały na krzyżu w szabat – ów bowiem dzień szabat był wielkim świętem – Żydzi prosili Piłata, aby im połamano golenie i zdjęto je. Przyszli więc żołnierze i połamali golenie pierwszemu i drugiemu, którzy z Nim byli ukrzyżowani. A gdy podeszli do Jezusa i zobaczyli, że już umarł, nie łamali Mu goleni, tylko jeden z żołnierzy włócznią przebił Mu bok i natychmiast wypłynęła krew i woda. Zaświadczył to ten, który widział, i prawdziwe jest świadectwo jego. On wie, że mówi prawdę, abyście i wy wierzyli.

Czytanie świętej Ewangelii według Mateusza, perykopa 38 (10, 32-38).

Mówi Pan: «Do każdego, który się przyzna do Mnie przed ludźmi, przyznam się i Ja przed Ojcem moim, który jest w niebiosach. Lecz kto się Mnie zaprze przed ludźmi, tego zaprę się i Ja przed Ojcem moim, który jest w niebiosach. Nie sądźcie, że przyszedłem pokój przynieść na ziemię. Nie przyszedłem przynieść pokoju, ale miecz. Bo przyszedłem poróżnić syna z ojcem jego, córkę z matką swoją i synową z teściową swoją; i będą wrogami człowieka domownicy jego. Kto kocha ojca lub matkę bardziej niż Mnie, nie jest Mnie godzien. I kto kocha syna lub córkę bardziej niż Mnie, nie jest Mnie godzien. Kto nie bierze krzyża swego, a idzie za Mną, nie jest Mnie godzien. Kto chce znaleźć życie swoje, straci je, a kto straci życie swoje z mego powodu, znajdzie je».

Koinonikon krzyża: Niech zajaśnieje na nas światłość oblicza Twego, Panie. Alleluja.

I świętych: Radujcie się, sprawiedliwi, w Panu, prawym przynależy chwala. Alleluja.

